

[PAŹDZIORO *sb n*

A sg paździoro.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Sucha cząsteczka rośliny, źdźbło; przen: to, co może stanowić przedmiot zarzutu moralnego (w nawiązaniu do Matth 7/3): A łkáráda rzecz iešt/ Gdy kto wtím co gáni/ álbo mu o co przymawia/ A łam tákże rownych/ álbo ielłcze gorłłfych rzeczy pełen: Iešt to/ iáko w Ewángeliey piłłá/ Widźieć pázdźioro woku brátá twego/ gdy łam woczoch twoich bierzmo nošíłz ErazmJęzyk Gg2v (Linde s.v. paździerz).

Cf PAŹDZIERZE, [PAŹDZIOR]

KW